

ת"פ (חיפה) 35088-07-24 - מדינת ישראל נ' אמיל חסן

ת"פ (חיפה) 35088-07-24 - מדינת ישראל נ' אמיל חסן ואח'מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 35088-07-24

מדינת ישראל

נגד

1. אמיל חסן

2. מקסים דדון

3. אורי סעדון

4. מור זוהר

5. אסי איפרגן

בית המשפט המחוזי בחיפה

[15.10.2024]

כבוד השופט אינאס סלאמה

החלטה

בעניינו של הנאשם 5

1. לפניי בקשה לאפשר את יציאתו של המבקש, הוא הנאשם מס' 5 בתיק, לחופשה בחוץ לארץ במהלך חול המועד סוכות, וזאת טרם התייצבותו לריצוי מאסרו בתאריך 6.1.2025. בקשה זו הונחה לפניי בהיותי שופט תורן.

2. בתאריך 30.9.2024 נגזר דינו של המבקש, לאחר שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של סיוע לייבוא סם מסוכן, ניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית וכניסה לישראל שלא כדין. בגזר הדין הושתו על המבקש 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל, יחד עם ענישה מותנית וקנס כספי.

3. תחילה קבע בית המשפט בגזר דינו, כי הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 3.11.2024. בדיון, במעמד הצדדים, הוצגה הסכמה לפיה ישונה מועד ההתייצבות למאסר, כך שתחילת ריצוי העונש תהיה ביום כאמור. 6.1.2025.

4. כעת, הונחה לפניי הבקשה דלעיל, אשר נטען בה, כי מאחר וצפוי המבקש להיפרד ממשפחתו ובעיקר מילדיו הקטינים לתקופה ממושכת, מבוקש לאפשר לו לצאת את גבולות הארץ לחופשה בת מס' ימים לאי יוון. נטען, כי המבקש לא הפר את תנאי השחרור שהוטלו עליו להתייצב למשפטו תוך שמירה על משמעת קפדנית לאורך כל ההליך.

5. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה, וציינה כי קיים חשש להימלטות והתחמקות של המבקש מריצוי המאסר, וכאשר לא יהיה די בהפקדה כספית כדי לאיין את החשש האמור.

6. בדיון לפניי, הדגיש הסנגור המלומד כי הנסיעה נחוצה לצורך חופשה עם אשתו של המבקש וילדיו, וכאשר המבקש משאיר בארץ תא משפחתי שלם שלו ושל אשתו, כך שלא קיים סיכון כי לא ישוב ארצה. הסנגור הציע, כי להבטחת חזרתו של המבקש, ישועבד ביתו שנמצא בנתניה כערובה להבטחת חזרתו לארץ. המבקש אף הביע נכונות להפקיד ערובה בנקאית בסכום שיקבע בית המשפט שתוחזר לו לאחר שובו.
7. ב"כ המאשימה ציינה בדיון, כי ההסכמה בין הצדדים ניתנה הואיל ובדין ודברים שהתנהל ביניהם, ביקשו הנאשמים את הארכה "כדי להסדיר כל מיני עניינים משפחתיים, לא לנפוש". יתרה מכך, לדידה, מדובר במי שברח מהמשטרה משך חודשיים עד שהחליט להסגיר את עצמו וזאת רק לאחר שהוגש כתב אישום כנגד שותפיו. ב"כ המאשימה ביקשה לדחות את הבקשה וציינה, כי אף לא ניתן לסמוך על אשתו כי תדאג לשובו ארצה, שכן כאשר המבקש היה בבריחה, טענה היא כי אינה בקשר עמו.
- דיון והכרעה
8. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים ושקלתי את כל השיקולים המונחים לפניי, ולאחר שעיינתי בתיק העיקרי, בגזר הדין ובתיק המעצר עד תום ההליכים, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.
9. מן המפורסמות, כי ריצוי עונש של מאסר אותו גוזר בית המשפט על נאשם, אמור להיות מרוצה ללא דיחוי בסמוך למועד גזר הדין. האופציה לדחות ריצוי עונש כאמור, היא החריג לכלל. זאת ועוד, לאחר שנגזר דינו של נאשם, להבדיל מנאשם הנהנה עדיין מחזקת החפות, הרי שנקודת האיזון משנה את מיקומה, שכן עסקינן במי שנמצא כפסע מכניסה לכותלי בית הסוהר לריצוי מאסרו.
10. בנסיבות אלה, וככל שמתבקשת נסיעה לחוץ לארץ בטרם יתייצב נאשם לריצוי מאסרו, יש לשמור זאת למקרים חריגים. זאת, כאשר הנסיעה נדרשת מטעמים מהותיים ומשמעותיים, כגון מסיבות רפואיות. גם אז, יש לבחון את הבקשה תחת זכוכית מגדלת ולעשות הכל על מנת להבטיח את ריצוי העונש.
11. לא נעלמה מעיני העובדה כי בפסיקת בתי המשפט ניתנו מפעם לפעם החלטות המאפשרות נסיעה לחו"ל טרם התייצבות לריצוי מאסר, אך איני סבור כי ענייננו נמנה על אותם מקרים. זאת, על אחת כמה וכמה כאשר עסקינן במבקש שבחר להימלט מאימת הדין משך זמן לא מבוטל ובחר להסגיר את עצמו, תוך שאף נכנס לישראל שלא כדין.
12. איני סבור, אפוא, כי ניתן לתת אמון במבקש, וזאת ללא כל קשר לשאלת הערובה.
13. אי לכך, הבקשה נדחית.
- המזכירות תשלח עותק הודעה זו לב"כ הצדדים.
- ניתנה היום, י"ג תשרי תשפ"ה, 15 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.